Lietas Nr. C30564512
Lietas arhīva Nr. C-0812-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 18.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri M.Kleinbergu
piedaloties advokātēm I.Skačkovai un R.Keišai
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu un pienākuma uzlikšanu veikt noteiktas darbības.

Aprakstošā daļa

ka /pers. A/ 2012.gada 13.martā iesniedza tiesā prasību un 2013.gada 16.augustā /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk tekstā – prasītāji) iesniedza prasības grozījumus un papildinājumus pret /pers. C/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) par un morālā kaitējuma piedziņu un pienākuma uzlikšanu veikt noteiktas darbības. Prasībā norādīts, ka prasītājam /pers. B/ kopš 2000.gada 1.septembra piederēja dzīvoklis /adrese/; prasītājai /pers. A/ minētais dzīvoklis pieder kopš 2009.gada 22.oktobra. 2002.gadā dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks – atbildētājs veica sava dzīvokļa remontu, ko pabeidza 2003.gadā. Remontdarbi tika veikti bez saskaņošanas ar prasītājiem un pārējiem mājas kopīpašniekiem. Pēc remontdarbu veikšanas, 2003.gada 29.septembrī atbildētāja dzīvoklis tika pieņemts ekspluatācijā.

Minēto remontdarbu laikā atbildētājs patvaļīgi bez tiesiska pamata nojauca starp dzīvokļiem nr.11 un nr.12 divas sienas, no kurām viena vienlaikus bija tehniskās šahtas starpsiena, un kuras nodrošināja skaņas izolāciju starp abiem dzīvokļiem. Atbildētājs dzīvoklī nr.11 uzlika skaņas izolācijas sienu vietā divas plāna riģipša loksnes sienas un no savas puses šahtas sienā ierīkoja ūdens skaitītājus, kā arī uz šahtas rēķina palielināja sava dzīvokļa platību. Kā arī prettiesiski atbildētājs prasītāju prombūtnes laikā nojauca dzīvokļa nr.12 šahtas sienu – durvis, kas nodrošināja pieeju kanalizācijas stāvvada lūkai un aiztaisīja šo lūku ar riģipša sienu, pilnībā noslēdzot piekļuvi šahtai. Kā rezultātā tika norauti telefona vadi. Tādejādi atbildētāja veikto remontdarbu rezultātā tika likvidēta piekļuve šahtā esošā kanalizācijas stāvvada tehniskajai atverei un likvidēta skaņas izolācija starp abiem dzīvokļiem.

Iepazīstoties ar dokumentiem prasītāji konstatēja, ka atbildētājs pilnībā demontēja dzīvokļa nr.11 sanitāro kabīni, kaut būvprojekts un izsniegtā būvatļauja paredzēja demontēt tikai divas dzīvokļa nr.11 sienas. Tādejādi secināms, ka sienas, kas vērstas pret dzīvokli nr.12 tika demontētas nelikumīgi un tādejādi tika bojāta skaņas izolācija un atbildētājs palielināja sava dzīvokļa platību, slēdzot piekļuvi mājas kanalizācijas stāvvadam no dzīvokļa nr.12.

Līdz ar to prasītāja /pers. A/ ir spiesta nojaukt atbildētāja nelikumīgi uzlikto riģipsi un atjaunot šahtas durvis, lai nodrošinātu piekļuvi kanalizācijas šahtai. Minēto darbu izmaksas saskaņā ar Tehnisko atzinumu nr.296 sastāda LVL 101,02 apmērā, kaut faktiskās izmaksas ir lielākas.

Prasītāji paši nevar atjaunot skaņas izolāciju dzīvoklī, jo tas ievērojami samazinās prasītāju dzīvokļu platību, kas ir pretēji prasītāju interesēm. Līdz ar to atbildētājam būtu uzliekams par pienākumu par saviem līdzekļiem atjaunot skaņas izolāciju starp dzīvokļiem nr.11 un nr.12.

Pēc atbildētāja veiktajiem remontdarbiem prasītājas dzīvoklī nav skaņas izolācijas un ir dzirdamas skaņas no atbildētāja dzīvokļa vannas istabas - sanitārā mezgla lietošana, veļasmašīna. Tādejādi ir pasliktinājusies prasītājas un viņas ģimenes dzīves kvalitāte, kas ir pamats morālā kaitējuma LVL 600 apmērā piedziņai.

Kā arī prasītāju dzīvoklī veiktās izmaiņas ir šķērslis dzīvokļa realizācijai par tā patieso cenu.

Prasība pamatota ar Latvijas Republikas Satversmes 92., 96.pantu, Civillikuma 1653., 1649., 1646., 1770.-1784.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 1., 2., 3., 14., 15.pantu. Prasītāji lūdz:

- uzlikt par pienākumu atbildētājam par saviem līdzekļiem atjaunot skaņas izolāciju starp dzīvokļiem /adrese/, nr.11 un nr.12, pirms pārbūves stāvoklī – atjaunojot sankabīnes biezuma platumā divas sienas, kas ir vērstas uz dzīvokļa nr.12 pusi, likvidējot dzīvoklī nr.11 ūdens skaitītājus un lūku, 3 mēnešu laikā no tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, nosakot, ka gadījumā, ja atbildētājs spriedumu nepilda, prasītājai /pers. A/ ir tiesības uz atbildētāja rēķina atjaunot skaņas izolāciju pirms pārbūves stāvoklī par saviem līdzekļiem, nosakot prasītājai /pers. A/ tiesības atbildētāja vietā veikt visas nepieciešamās darbības un saņemt atļaujas Rīgas būvvaldē un citās iestādēs, kas saistīts ar nepieciešamo darbu veikšanu;
- atzīt par patvaļīgu atbildētāja rīcību – izlaužot sanitārās kabīnes divas sienas dzīvoklī /adrese A/, kas vērstas uz dzīvoklī nr.12, pārkāpjot būvprojektā un būvatļaujā noteikto darbu apjomu, bez saskaņošanas ar prasītājiem un citiem kopīpašniekiem, bez būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu noteiktā kārtībā izstrādāta, saskaņota un akceptēta būvprojekta un būvatļaujas;
- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai /pers. A/ morālo kaitējumu LVL 600 apmērā;
- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai /pers. A/ LVL 101,02 apmērā, lai dzīvoklī /adrese B/, atjaunotu šahta sveramās durvis;
- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai /pers. A/ LVL 128,98 apmērā par darbu, lai dzīvoklī /adrese B/, atjaunotu šahta sveramās durvis.

2012.gada 17.aprīlī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kur norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst, jo tā ir nepamatota. Atbildētāja dzīvoklī /adrese A/, nav kopīgas sienas ar dzīvokli nr.12. No atbildētāja dzīvokļa puses stāvvadam ir stacionāra siena un nodrošināta piekļuve pie ūdens skaitītājiem ar speciāli iebūvētu lūku ar durtiņām. Atbildētājs remontu savā dzīvoklī veica saskaņā ar apstiprināto būvprojektu, kurā neietilpa dzīvokļa nr.12 telpu un sienas pārbūve. Līdz ar to nepamatots ir Tehniskajā atzinumā nr.296 norādītais, ka projekts būtu jāsaskaņo ar kaimiņiem. Prasītājas dzīvoklī nekādus remontdarbus atbildētājs nav veicis. No prasītājas iesniegtajiem dokumentiem secināms, ka prasītājas dzīvoklim nr.12 nesankcionēti veikta pārbūve: durvju vietā pie stāvvada uzbūvēta siena, tādejādi liedzot piekļuvi stāvvadam.

Veiktā remonta rezultātā atbildētāja dzīvoklis nav kļuvis lielāks. Kā arī atbildētāja vannas istabā nav nekādu smaku. Atbildētāja ieskatā viņš nav

atbildīgs par Tehniskajā atzinumā nr.296 norādīto firmas „Knauf" standartu ieviešanu prasītājas dzīvoklī.

2013.gada 28.oktobrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst. Ar Rīgas Domes Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcijas 2002.gada 27.marta rīkojumu nr.58-R tika atļauts izstrādāt projektu dzīvokļa pārplānošanai, saņemot konstruktora slēdzienu. Izstrādātais dzīvokļa renovācijas projekts, būvprojekta risinājums atbilst tehniskajiem noteikumiem un būvnormatīvu prasībām. Projekts paredzēja saglabāt esošās inženierkomunikācijas un pieslēgumus tām, kā arī izmantot esošos kanālus sienās. Projektā nebija paredzēta un tā realizācijas gaitā netika veikta stāvvada šahtas pārbūve.

Pamatojoties uz 2003.gada 19.jūnijā Rīgas pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvaldē akceptēto būvprojektu nr.1065 tika veikta prasītājam piederošā dzīvokļa renovācija atbilstoši projektam, pamatojoties uz izsniegto būvatļauju nr.252-v veicot remontdarbus.

Projekta realizācija neskāra pārējo dzīvokļu īpašumā kopīpašumā esošo daļu, tajā skaitā netika pārbūvētas kopējās inženiertehniskās komunikācijas, līdz ar to projekta realizācijai nebija nepieciešams saņemt saskaņojumu no pārējiem dzīvokļu īpašniekiem. Kā arī remontdarbu laikā netika palielināta atbildētāja dzīvokļa platība, netika pārbūvētas vai pārnestas atbildētāja un prasītājas dzīvokļus savienojošās sienas.

2003.gada 25.septembrī Rīgas pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvalde ir sastādījusi aktu un pieņēmusi ekspluatācijā atbildētāja dzīvokli. 2003.gada 3.oktobrī VD Lielrīgas reģionālā nodaļa ir veikusi telpu grupas tehnisko inventarizāciju atbildētāja dzīvoklim, patvaļīgas pārbūves vai atkāpes no projekta dokumentācijas netika konstatētas.

2011.gadā Rīgas pilsētas būvinspekcijas amatpersona atkārtoti ir apsekojusi atbildētāja dzīvokli un sniegusi atzinumu par būves pārbaudi, secinot, ka atkāpes no būvprojekta nav konstatētas.

Prasītājas ieskatā likvidējot santehnisko kabīni ir bojāta skaņas izolācija un atbildētājs ir nojaucis dzīvokļa nr.12 šahtas sienu un durvis, kas nodrošināja pieeju kanalizācijas stāvvada lūkai un no sava dzīvokļa puses veicis nesankcionētu riģipša sienas izbūvi. Šādus prasītājas apgalvojumus atbildētājs uzskata par nepamatotiem.

Projekta ietvaros likvidētā santehniskā kabīne nebija konstruktīvi nesoša un nav skaņas izolācijas materiāls. Bez tam bija izvietota vannas istabas daļā, kuras siena nerobežojas ar prasītājas dzīvokli, līdz ar to nevarēja pildīt skaņas izolācijas funkcijas starp prasītājas un atbildētāja dzīvokļiem. Kā arī atbildētājs nav nojaucis prasītājas dzīvokļa šahtas sienu – durvis, ko nav iespējams izdarīt no atbildētāja dzīvokļa, jo šahtā, kas šķir abu dzīvokļu sienas, atrodas komunikācijas – stāvvadi. Šahtā no atbildētāja dzīvokļa puses ir izvietoti ūdens skaitītāji un izveidota lūka, to nolasīšanai. Taču ne līdz atbildētāja dzīvokļa rekonstrukcijai, ne pēc tās, šahta nav bijusi izolēta ar siltumizolācijas vai trokšņu izolācijas materiāliem. Atbildētāja dzīvokļa rekonstrukcijas projekts neparedzēja sienu pārbūvi un projekta ietvaros netika veikta šahtas pārbūve.

Kaut arī prasītāja prasībā lūdz uzlikt par pienākumu atbildētājam atjaunot skaņas izolāciju pirms pārbūves stāvoklī, taču nav saprotams tieši kādi darbi ir veicami, jo nav pierādījumu, kādas izmaiņas pārbūves rezultātā ir notikušas un vai vispār prasītājas dzīvoklī skaņas izolācija ir mainījusies.

Bez tam, prasītājai nav tiesību uzlikt par pienākumu atbildētājam atjaunot viņam piederošajā dzīvoklī santehnisko kabīni, ja atbildētājs to nevēlās, ja tās nojaukšanas notikusi saskaņā ar likumā noteiktā kārtībā izstrādātu un saskaņotu projektu.

No 2002.gada aprīlī namu pārvaldes „Purvciems" sastādītā akta nr.77 izriet, ka dzīvoklī nr.11, t.i. atbildētāja dzīvoklī santehnikas cauruļu stāvvada skapī sienā ir caurums 0,15 m diametrā un griestos 0,05 m diametrā. Minētais akts tika sastādīts laikā, kad tika nomainīti komunikāciju stāvvadi un maiņas rezultātā bojāta siena uz kaimiņu dzīvokli, un šie bojājumi jau ir novērsti līdz 2002.gada 2.aprīlim, kad tika sastādīts akts.

Atbildētāja ieskatā 2012.gada 14.februārī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastādītajā aktā nr.11-24/1367 norādīto, ka piekļuve inženierkomunikācijām dzīvokļa nr.11 īpašniekiem veicot remontu tika aizbūvēta tehniskās šahtas piekļuves lūka pēc bojājumiem no dzīvokļa nr.11, nav iespējams konstatēt pēc 10 gadiem pēc remontdarbu veikšanas, kā arī aktā nav norādīts sniegtās informācijas avots.

Atbildētāja ieskatā prasītāja nav pamatojusi un pierādījusi zaudējumu apmēru un rašanās pamatu, kā arī atbildētāja prettiesisko rīcību, vainu un cēlonisko sakaru starp atbildētāja prettiesisko rīcību un zaudējamiem.

Atbildētājs uzskata par nepamatotu arī prasītājas prasījumu par morālā kaitējuma piedziņu, ka remontdarbu laikā dzīves apstākļi prasītājas dzīvoklī bija neciešami, kā arī dzirdams kā atbildētāja dzīvoklī lieto sanitāro mezglu. Prasītājai nav prasījuma tiesību minētā prasījuma pieteikšanai, jo īpašuma tiesības uz dzīvokli /adrese B/, viņa ieguva 2009.gadā. Savukārt prasītājs /pers. B/ nav pieteicis nevienu prasījumu.

2013.gada 14.novembrī tiesā saņemti prasītāju iebildumi uz atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem, kuros norādīts, ka atbildētājs pēc būtības apliecina faktu, ka ir nojaucis arī tās sankabīnes sienas, kas vērstas pret prasītāju dzīvokli. Tādejādi siena, kas vērsta pret prasītāju dzīvokli kļuva divreiz plānāka, taču skaņas izolācijas materiālus atbildētājs neuzstādīja. Bez tam atbildētājam izsniegtā būvatļauja neparedzēja nojaukt sankabīnes sienas, kas vērstas uz prasītājas dzīvokļa pusi un izmainīt kopējo šahtu. Bez tam atbildētājs nav saglabājis esošās inženierkomunikācijas, mainījis to pieslēgumu izveidojot divas lūkas šahtas sienā, samazinājis šahtas sienas biezumu, pieslēdzis komunikācijās ūdensvadus, izveidojot vienu lūku skaitītajiem, otru ventilācijai, kaut projekts šādus darbus neparedzēja.

Atbildētājs nav ievērojis Apbūves noteikumu dzīvokļa pārplānošanai norādītās prasības – nav saskaņojis projektu ar mājas kopīpašniekiem. Tā kā projekta realizācija skāra pārējo dzīvokļu īpašuma kopīpašumā esošo daļu – kopējās divas sienas – sankabīnei, atbildētājam bija nepieciešams saņemt mājas kopīpašnieku saskaņojumu. No dzīvokļa /adrese A/, tehniskā projekta izriet, ka ar X zīmēm iezīmētas tās sienas, kas paredzētas nojaukšanai, t.i. dzīvoklī nr.11. Taču sienas – sankabīnes sienas, kas vērstas uz dzīvokli nr.12 atbilstoši projektam nebija paredzētas nojaukšanai, līdz ar to secināms, ka atbildētājs tās nojauca patvaļīgi. Nepamatota ir atbildētāja atsaukšanās uz 2003.gada 3.oktobra VD Lielrīgas reģionālās nodaļas tehnisko inventarizāciju atbildētāja dzīvoklim un 2011.gada Rīgas pilsētas būvinspekcijas sniegto atzinumu, ka inventarizācijas lietā nav atzīmes par patvaļīgu būvniecību un nav konstatētas atkāpes no projekta dokumentācijas, kā arī apsekojot dzīvokli nr.11 nav konstatējamas atkāpes no būvprojekta, jo tika apsekoti tikai atļautie darbi.

Prasītāji tiesas sēdē prasību un tās grozījumus uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā, tā papildinājumos un grozījumos norādītajiem pamatiem un apstākļiem. Lūdz prasību apmierināt.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina uz, rakstveidā iesniegtajos paskaidrojumos, norādītā pamata un apstākļiem. Lūdz prasību noraidīt.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies prasītāju un atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, uzskata, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Lietā nav strīda, ka 2002., 2003.gadā un līdz 2009.gada 19.oktobrim dzīvokļa /adrese B/, īpašnieks bija prasītājs /pers. B/, no 2009.gada 19.oktobra līdz šim minētā dzīvokļa īpašniece ir prasītāja /pers. A/ (l.l.35). Kā arī lietā nav strīda, ka no 2002.gada 28.janvāra līdz šim dzīvokļa /adrese A/, īpašnieks ir atbildētājs (l.l.33-34).

No 2002.gada 22.jūlija Rīgas pašvaldības policijas vēstules nr.1-21/1760P-1009 izriet, ka atbildētāja izdarītais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta – būvniecības noteikumu pārkāpšana, 1.daļas un sodīts ar naudas sodu LVL 15 apmērā (l.l.32).

No 2003.gada 2.aprīļa Drošības un kārtības jautājumu komisijas vēstules nr.RD-03-1072-ap izriet, ka atbildētājam kā dzīvokļa /adrese A/,

īpašniekam par dzīvokļa pārbūvi bez akceptēta būvprojekta un saņemtas būvatļaujas sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta pirmās daļas; atkārtoti protokols par šo pašu pārkāpumu sastādīts 2003.gada 26.martā (l.l.30-31).

Kā izriet no 2003.gada 14.maija Rīgas pilsētas Galvenā policijas pārvaldes vēstules nr.20/10-P-1128 pamatojoties uz prasītāja sniegto informāciju par komunikācijas šahtas sienas bojāšanu, veikta prasītāja dzīvokļa apskate, 2002.gada 4.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un atbildētājs saukts pie administratīvās atbildības; norādīts, ka atbildētājs sava dzīvokļa kanalizācijas šahtas sienu bojājis remontdarbu rezultātā un neuzmanības dēļ bojāta arī prasītāja dzīvokļa siena (l.l.126).

Savukārt no 2004.gada 30.janvāra Pilsētas attīstības departamenta vēstules nr.DA-04-13ap prasītājam izriet, ka Rīgas pilsētas Būvvaldes Būvinspekcija 2003.gada 2.aprīlī sastādīja administratīvo protokolu nr.9 atbildētāja pilnvarotajai personai /pers. H/ par nelikumīgu /adrese A/ pārbūvi bez akceptēta būvprojekta un būvatļaujas; ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2003.gada 14.aprīļa lēmumu nr.14-3 dzīvokļa īpašnieka pilnvarotā persona sodīta ar naudas sodu, uzdodot līdz 2003.gada 19.jūnijam izstrādāt būvprojektu dzīvokļa nr.11 rekonstrukcijai un reģistrēt to Rīgas pilsētas Būvvaldes Būvinspekcijā; būvprojekts /adrese A/ renovācijai akceptēts Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvaldē 2003.gada 19.maijā ar nr.1065 un reģistrēts Rīgas pilsētas Būvinspekcijā 2003.gada 29.maijā ar nr.252-V; 2003.gada 29.septembrī /adrese A/ tika pieņemts ekspluatācijā; pieņemšanas komisijai tika uzrādīta inventarizācijas lieta, kas 2003.gada 18.augustā izgatavota Valsts zemes dienesta Lielrīgas reģionālajā nodaļā, kurā nav uzrādītas nelikumīgas būvniecības pazīmes (l.l.29).

No minētajām vēstulēm secināms, ka atbildētājs sev piederošajā dzīvoklī /adrese A/, 2002., 2003.gadā ir veicis būvniecību bez attiecīgā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saskaņota un apstiprināta būvprojekta un nesaņemot būvatļauju, par ko saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 152.panta pirmās daļas par būvniecības noteikumu pārkāpšanu. Tiesa atzīst, ka faktiski lietā nav strīda un atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos un atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādīta, ka daļa būvdarbu, kas saistīti ar komunikāciju nomaiņu, tika veikti 2002., 2003.gadā pirms būvprojekta izstrādes un būvatļaujas saņemšanas. Kā arī minēto faktu apstiprina augstākminētajās vēstulēs norādītais.

Savukārt no dzīvokļa /adrese A/, renovācijas projekta, kas izstrādāts 2003.gada 14.aprīlī, tas ticis saskaņots un akceptēts un šī projekta realizācijai atļauts izsniegt būvatļauju 2013.gada 19.maijā (pēdējais saskaņojums) (l.l.46-65), norādot, ka projektā paredzamo starpsienu nojaukšana neietekmēs ēkas kopējo nestspēju un noturību, kā arī garantēs drošu ēkas ekspluatāciju.

Kā izriet no 2012.gada 31.janvāra Pilsētas attīstības departamenta administratīvā akta nr.DA-12-30-ap par Rīgas pilsētas būvvaldes 2003.gada 25.septembra akta par dzīvokļa pieņemšanu ekspluatācijā apstrīdēšanu nolemts atteikt izskatīt prasītājas 2011.gada 9.oktobra iesniegumu un 2011.gada 17.novembra iesniegumu par Būvvaldes 2003.gada 25.septembra akta ar kodu 03 00214 0194 par /adrese A/ pieņemšanu ekspluatācijā apstrīdēšanu (l.l.42-43).

Tiesa atzīst, ka ar augstākminētajiem dokumentiem ir pierādīts, ka atbildētājs 2003.gada 14.aprīlī ir izstrādājis un pēc tam realizējis /adrese A/ renovācijas projektu, dzīvoklis pieņemts ekspluatācijā 2003.gada 25.septembrī un tajā nelikumīgas būvniecības pazīmes nav konstatētas.

Kā redzams no lietas materiāliem 2002.gada 2.aprīlī Rīgas pašvaldības uzņēmuma BO N/P „Purvciems" komisija, piedaloties prasītājam /pers. B/, apsekojot dzīvokli nr.12, ka dzīvokļa nr.11 īrnieka – atbildētāja, vainas dēļ bojāts koridors – dzīvokļa nr.11 santehnikas cauruļu stāvvada skapī sienā caurums 0,15 m diametrā, grieztos caurums 0,05 m diametrā; namu pārvaldes pārziņā esošās ūdens apgādes sistēmas ir darba kārtībā (l.l.115).

Savukārt no 2012.gada 14.februāra SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" apsekošanas akta nr.11-24/1367 izriet, ka akts sastādīts par pārbūves tehniskās šahtas lūkas piekļuves inženierkomunikācijām no dzīvokļa nr.12, kas norādīts inventarizācijas lietā, bet piekļuve komunikācijām dzīvokļa nr.11 īpašniekiem veicot remontu tika aizbūvēta tehniskās šahtas piekļuves lūkas pēc tā bojājumiem no dzīvokļa nr.11, tagad piekļuve tehniskās šahtas lūkai ir nepieejama no dzīvokļa nr.12; dzīvokļa nr.12 īpašniece un sabiedrība iecirknis „Purvciems' nav devuši atļauju tehnikās šahtas lūkas piekļuves inženierkomunikācijām pārbūvēm (l.l.7)

Tiesa atzīst, ka minētajā aktos izdarītie secinājumi balstīti tikai uz prasītāju sniegtajiem paskaidrojumiem, ka prasītāja /adrese B/ bojāts atbildētāja darbības rezultātā un ka šahtu no prasītāju dzīvokļa puses ir aizbūvējis atbildētājs. Kā izriet no aktiem to sastādītāji nav apsekojuši atbildētāja /adrese A/. No 2002.gada 2.aprīļa akta secināms, ka prasītāja dzīvoklī ir konstatēti bojājumi, taču kā savos rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda atbildētājs minētie bojājumi prasītāju dzīvoklī tika novērsti jau 2002.gada aprīlī. Tiesa atzīst, ka ar faktu, ka prasītāju dzīvoklī tika konstatēti bojājumi, ko nodarījis atbildētājs, nav pierādīts prasītāju apgalvojumus, ka prasītāju dzīvoklī ir pasliktinājusies skaņas izolācija un ka atbildētājs ir pārbūvējis piekļuvi komunikāciju šahtai no prasītāju dzīvokļa puses.

2011.gada 2.decembra Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskajā atzinumā nr.296 (tehniskais apsekojums ar slēdzienu par dzīvokļa tehnisko stāvokli) secināts, ka /adrese A/, īpašnieks – atbildētājs, saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 11.panta ceturto daļu nebija tiesīgs izlauzt kopējo sienu starp dzīvokļiem tehniskās šahtas rajonā bez saskaņošanas ar dzīvokļa nr.12 īpašnieku un tehniskajiem dienestiem, kuriem nepieciešama pieeja pie stāvvada caurulēm. Izņēmums – šahtas izlaušana, ja iestājas avārijas situācija; sienai starp dzīvokļiem nr.11 un nr.12 ir jāatrodas stāvoklī, norādītā dzīvokļa nr.12 inventarizācijas plānā, kas atbilst dzīvojamās mājas tehniskajam projektam; starpsienas materiālu un biezumu nosaka KNAUF sistēmas metode C625, t.i. divas riģipša kārtas uz metāla karkasa ar siltumizolāciju un trokšņizolāciju; lai atjaunotu pienācīgu sienu starp dzīvokļiem nr.11 un nr.12 augstākminētās tehniskās šahtas rajonā nepieciešams veikt atjaunošanas remontdarbus: jāsagatavo virsmas remontdarbu veikšanai; metāla karkass jāapšuj ar riģipsi, pielietojot KNAUF sistēmas metodi C625; jāveic špaktelēšanas un apdares darbi; nepieciešamo remontdarbu apjoms un to izmaksas atspoguļoti tāmē un sastāda LVL 101,02 apmērā (l.l.9-21).

Tiesa atzīst, ka ar minēto atzinumu secināts, ka atbildētājam kā /adrese A/ īpašniekam nebija tiesību izlauzt kopējo sienu starp dzīvokļiem tehniskās šahtas rajonā, taču no minētā atzinuma nav iespējams secināt, ka atbildētājs ir veicis kādas nelikumīgas darbības veicot šahtas izlaušanu. Kā arī tiesa atzīst, ka 8 līdz 9 gadus pēc veiktajiem remontdarbiem, kas pēc pušu apgalvojumiem, ko apstiprina atbildētāja dzīvokļa renovācijas projekts un dzīvokļa pieņemšana ekspluatācijā, notika 2002.- 2003.gadā, nav iespējams secināt, ka remontdarbi veikti nelikumīgi, ja atbildētāja /adrese A/ 2003.gada 25.septembra aktu pieņemts ekspluatācijā nekonstatējot nelikumīgu būvniecību. Kā arī tiesas ieskatā nav iespējams konstatēt atbildētāja /adrese A/ veikto remontdarbu apjomu un dzīvokļa stāvokli pēc remonta, neveicot šī dzīvokļa apsekošanu. Tiesa atzīst, ka ar minēto atzinumu un citiem lietā esošajiem dokumentiem nav pierādīts, ka pēc atbildētāja veiktajiem remontdarbiem ir samazinājies starp prasītāju un atbildētāja dzīvokli esošās sienas biezums un pasliktinājusies tās skaņas un smaku izolācija.

Kā pamatu tam, ka atbildētājam ir nepieciešams veikt kādas darbības, kas vērstas uz iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, kā arī zaudējumu atlīdzināšanas pienākumam, prasītāja norāda, ka pēc atbildētāja veiktajiem remontdarbiem viņas dzīvoklī ir pasliktinājusies skaņas izolācija un dzīvoklī ieplūst nepatīkamas smakas. Tiesa atzīst, ka prasītāja pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav iesniegusi nekādus pierādījumus minētajiem faktiem. Tiesas ieskatā prasītājas iesniegtie pierādījumi, t.sk. 2011.gada 2.decembra Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskajā atzinums nr.296, neapliecina minētos faktus.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Mantisku aizskārumu gadījumā parasti aizskārējam jāatlīdzina zaudējumi

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums; 1771.pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas

jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; 1772.pantu jau cēlies zaudējums var būt cietušā tagadējās mantas samazinājums; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā – uz nodrošinājumu; 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Līdz ar to šādai civiltiesiskai atbildībai ir objektīvi priekšnosacījumi: prettiesiska darbība (bezdarbība), kas nepamatoti aizskar personas subjektīvās tiesības; zaudējumu vai kaitējuma fakts kā mantiska rakstura negatīvās sekas; cēloniskais sakars starp personas darbībām un reālajām sekām; vaina, jo bez vainas nav aizskāruma (delikta). Tātad pastāvot vienlaicīgi šiem vispārīgajiem un nepieciešamajiem priekšnoteikumiem, var iestāties delikātatbildība.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem nav pierādīta atbildētāja prettiesiska darbība vai bezdarbība, kuras rezultātā prasītājiem būtu nodarīti zaudējumi, kurus novērst vai atlīdzināt būtu uzliekams par pienākumu atbildētājam. Ņemot vērā to, ka prasītāji nav pierādījuši, ka atbildētājs veicot sava /adrese A/ renovāciju būtu kaut kādā veidā aizskāris prasītāju tiesības, vai īpašumu, tādejādi nodarot prasītājiem kaitējumu, kuru par pienākumu novērst būtu uzliekams atbildētājam, un zaudējumus, kā arī atlīdzināt morālo kaitējumu. Kā arī lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja rīcības rezultātā būtu pasliktinājusies prasītāju dzīves kvalitāte, t.i. ka prasītāju dzīvoklī pēc atbildētāja veiktās renovācijas /adrese A/ būtu pasliktinājusies skaņas un smakas izolācija.

Ņemot vērā to, ka lietā nav pierādīta atbildētāja prettiesiska rīcība un vaina zaudējumu nodarīšanā, tiesai nav pamats atzīt cēlonisko sakaru starp atbildētāja prettiesisko rīcību un prasītājiem nodarītajiem zaudējumiem un morālo kaitējumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītāju prasība pret atbildētāju par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu un pienākuma uzlikšanu atbildētājam veikt noteiktas darbības ir noraidāma pilnībā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 8., 97., 193.panta, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ un /pers. B/ prasību pret /pers. C/ par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu un pienākuma uzlikšanu /pers. C/ veikt noteiktas darbības.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma teksta sastādīšana noteikta 2014.gada 4.martā, pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 1.aprīlī.

Tiesnese /paraksts/ K.Zdanovska

Noraksts pareizs

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas

Tiesnese **K.Zdanovska**

2014.gada 1.aprīlī